

Arrest

nr. 92 865 van 4 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 juli 2012 tot weigering van verblijf van meer van drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 augustus 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. Michiels verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIESE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 13 oktober 2010, als werkzoekende, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. Op 19 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de burgemeester een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

1.3. Verzoeker dient op 19 januari 2012, als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 2 juli 2012 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 5 juli 2012 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 19/01/2012 werd ingediend door: Naam: [K. D. P.], Nationaliteit: Polen (Rep.); Geboortedatum: [...], Geboorteplaats: [...], Identificatienummer in het Rijksregister : [...], Verblijvende te [...]"

om de volgende reden geweigerd :

☒ *Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.*

Betrokkene diende een aanvraag voor een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen in op 19/01/2012.

Hij legde de volgende stukken voor ter ondersteuning van zijn aanvraag: een verklaring door de Belgische onderdaan de heer [B. M.] dd. 17/01/2012 waarbij deze laatste zich ertoe verbindt de aanvrager ten laste te nemen voor onbepaalde duur, afrekeningen van betalingen uitgekeerd aan de heer [M. B.], e-mails verstuurd door de CM naar het mail-adres van de heer [B.] (niet goed leesbaar, mogelijks hebben deze betrekking op een uitkering ontvangen door de heer [B.]), SIS- kaart van betrokkene en een attest van sociaal verzekerde.

De betrokkene legt onvoldoende bewijzen voor dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel. Betrokkene toont op generlei wijze aan dat hij de bestaansmiddelen die via een derde ter beschikking zouden worden gesteld daadwerkelijk verkrijgt en er met de nodige regelmaat kan over beschikken om te voorkomen dat hij ten laste zou komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Zo wordt er niet aangetoond dat er voldoende sommen voortvloeiende uit de inkomsten van de heer [B.] worden overgemaakt aan de betrokkene, noch welke de regelmaat is van deze geldstromen.

Artikel 40§4, tweede lid stelt immers dat: "De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen."

Nergens in het dossier kan op objectieve wijze worden vastgesteld over welke bestaansmiddelen betrokkene precies beschikt voor zijn persoonlijk levensonderhoud en met welke regelmaat deze ter beschikking worden gesteld zoals voorgeschreven in art. 40, §4, eerste lid, 2° en tweede lid van de wet van 15.12.1980. Aan de hand van de voorgelegde documenten kan niet worden vastgesteld dat betrokkene aan de voorwaarden voldoet overeenkomstig art. 40, §4, eerste lid, 2° en tweede lid van de wet van 15.12.1980. Vandaar dat het verblijfsrecht niet kan worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Hij verstrekt volgende toelichting:

“Doordat de verwerende partij in de aangevochten beslissing d.d. 2 juli 2012 niet expliciet verwijst naar de toepasselijke wetgeving, de concrete toepassing ervan en de grondslag van haar beslissing,

Terwijl een beslissing de precieze grondslag dient te vermelden;

Conform artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen moeten alle bestuurshandelingen met individuele strekking uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Echter bevat de bestreden beslissing noch het wettelijk kader noch de concrete toepassing ervan waarop de beslissing werd gebaseerd. Op basis van de lectuur van het bestreden beslissing is niet op te maken wat de rechtsgrondslag is van de beslissing.

Daarenboven kunnen de opgegeven motieven de beslissing geenszins schragen. De motieven zijn zeer summier geformuleerd.

Het bestreden besluit miskent het beginsel van de formele motiveringsplicht in de mate dat het bestreden besluit niet het wettelijk kader, de rechtsgrondslag noch de concrete gegevens en argumenten, meedeelt en evenmin verzoeker kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van de adviezen waarop de beslissing is gebaseerd.

Overigens wordt gesteld in de bestreden beslissing dat "betrokkene onvoldoende bewijzen voorlegt dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociaal bijstandstelsel...Betrokkene toont op generlei wijze aan dat hij de bestaansmiddelen die via een derde ter beschikking zouden worden gesteld daadwerkelijk verkrijgt en er met de nodige regelmaat kan over beschikken om te voorkomen dat hij ten laste zou komen van de sociale bijstandstelsel van het Rijk..."

Dat verzoeker wel degelijk permanente financiële steun vindt bij dhr. [M. B.]. Dat laatstgenoemde beschikt over een aanzienlijk maandinkomen als arbeider. Dat overigens verzoeker geniet over de waarborgen van het sociaal zekerheidssysteem onder dekking van dhr. [M. B.]. (stukken 4 en 5)"

2.1.2.1. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan deze is genomen. Er wordt immers, onder verwijzing naar artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gesteld dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen. Er wordt tevens toegelicht op welke gronden verweerder tot deze vaststelling is gekomen. Zo wordt gemotiveerd dat niet blijkt dat verzoeker de bestaansmiddelen die via een derde ter beschikking zouden worden gesteld daadwerkelijk verkrijgt en hij er met de nodige regelmaat over zal kunnen beschikken om te voorkomen dat hij ten laste zou komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, de juridische grondslag van de beslissing en de concrete

toepassing hiervan op de situatie van verzoeker duidelijk wordt aangegeven. De Raad merkt verder ook op dat de weergegeven motivering geenszins als summier kan worden beschouwd. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoeker in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

De Raad stelt daarnaast vast dat de *in casu* bestreden beslissing niet gebaseerd is op enig advies, zodat verzoeker niet dienstig kan aanvoeren dat hij geen kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van de adviezen waarop de bestreden beslissing is gebaseerd.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet aangetoond.

2.1.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing niet correct is, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoeker betoogt dat hij wel degelijk permanente financiële steun vindt bij M. B. aangezien laatstgenoemde over een aanzienlijk maandinkomen beschikt en dat hij bovendien geniet van de waarborgen van het sociaal zekerheidssysteem onder dekking van M. B.

De Raad stelt in dit verband vast dat verweerder in de bestreden beslissing rekening heeft gehouden met het inkomen van de Belgische onderdaan M. B. zoals dit bleek uit de bij de aanvraag overgemaakte stukken en dit niet in twijfel trekt, doch oordeelde dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij de bestaansmiddelen die via deze persoon ter beschikking zouden worden gesteld daadwerkelijk verkrijgt en hij er met de nodige regelmaat over zal kunnen beschikken om te voorkomen dat hij ten laste zou komen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Door louter opnieuw te wijzen op het aanzienlijke maandinkomen van de Belgische onderdaan toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Ook door te verwijzen naar het gegeven dat hij sociaal verzekerd is bij de Christelijke Mutualiteit toont verzoeker zulks niet aan. Hierbij dient ook te worden benadrukt dat de voorwaarde te beschikken over voldoende bestaansmiddelen om te voorkomen dat men tijdens het verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk dient te worden onderscheiden van de voorwaarde te beschikken over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt. Het betreft hier cumulatieve voorwaarden. Eveneens dient erop te worden gewezen dat niet blijkt dat verzoeker ook maar enige juridische band heeft met de genoemde Belgische onderdaan.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt evenmin.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van *“het zorgvuldigheidsbeginzel, inzonderheid de behoorlijke en correcte feitenvinding, de deskundige voorlichting, de informatieplicht en de volledigheid van het dossier”*.

Hij licht het middel als volgt toe:

“Doordat de bestreden beslissing niet is gebaseerd op een behoorlijke en correcte feitenvinding.

Terwijl iedere administratieve overheid beslissingen dient te steunen op een in feite en in rechte aanvaardbare en correcte grondslag.

De bestuurshandelingen van elke administratieve overheid dienen te steunen op in feite aannemelijke en in rechte correcte motieven. De motieven, dewelke gebaseerd moeten zijn op een correcte feitenvinding, moeten van die aard zijn dat ze de genomen beslissing kunnen dragen.

Dat alles erop wijst dat verweerster de overtuigingsstukken van verzoeker niet in overweging heeft genomen.

Aldus is de motivering onvoldoende; [...]”.

2.2.2.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker voert aan dat alles erop wijst dat de door hem overgemaakte overtuigingsstukken niet in overweging werden genomen. Hij laat echter na enige verdere toelichting te geven waarom hij tot deze conclusie komt.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag, ter staving dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen, volgende documenten overmaakte:

- bewijzen van inkomsten van de heer M. B.;
- e-mails verzonden door de Christelijke Mutualiteit gericht aan de heer M. B.;
- een attest van sociaal verzekerde op naam van verzoeker;
- verklaring van tenlasteneming voor onbepaalde duur ondertekend door de heer M. B.;
- SIS-kaart op naam van verzoeker.

Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont aan dat verweerder wel degelijk bovenvermelde overtuigingsstukken in aanmerking heeft genomen, doch desondanks tot de beslissing is gekomen dat niet op objectieve wijze kan worden vastgesteld over welke bestaansmiddelen verzoeker precies beschikt voor zijn persoonlijk levensonderhoud en met welke regelmaat deze ter beschikking worden gesteld.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt niet.

2.2.2.2. In zoverre verzoeker aanvoert dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende is, wordt verwezen naar voormelde vaststelling dat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat rekening is gehouden met de in het kader van de verblijfsaanvraag overgemaakte stukken en naar de bespreking van de formele en de materiële motiveringsplicht in het kader van het eerste middel.

2.2.2.3. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe te vast te stellen dat enig ander beginsel van behoorlijk bestuur miskend werd.

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS